

שזבו

מוסדות ברסלב שובו בנים – נחמת ציון
בנשיאות הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

בנים

גליון קט"ו
פרשת בשלה – שבת שירה
י' שבט תשפ"ה

זמני שבת קודש

י-ד	ת"א	חיפה	ב"ש
16:43	16:58	16:51	17:04
17:57	17:58	17:56	17:59
18:36	18:33	18:33	18:37

מאת מוריני
הרב שליט"א

שירה מבטלת דינים וממשיכה ישועה

"אִזְּ יִשִּׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַד' (שמות, בשלה, ט"ו, א)"

בכבוד ראש בנגון, לשים לב למה שאומרים ועל ידי זה נזכה לתחיית המתים.

כל השירות נקראות שירה

האר"י מסביר: שעכשיו כל השירות נקראות שירה, אצל משה רבינו כתוב "אִזְּ יִשִּׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָאָה גָאָה" וכן "אִזְּ יִשִּׁיר יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת עָלֵי בָּאָר עָנֹה לָהּ" וכן "וַתִּשָּׂר דְּבוּרָה וּבָרַךְ בֶּן אֲבִינֵעַם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר, אֲנֹכִי אֲשִׁירָה" זה נקרא שירה, להרגיש את השירה, אבל לעתיד לבוא זה יהיה בסוד "שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידים".

כעת שירה מהוד, לעתיד שיר מנצח

אומר האר"י הקדוש: (פרי עץ חיים, שער חגה פרק ד) שכל השירות נקראות שירה, כל הנאות הראשונות היו בסוד ההוד, לכן כל לשונות השירות הם בלשון נקבה דאיהי בהוד, בגאלת מצרים משה רבינו אומר: "את השירה הזאת, אשירה לה" זה היה על ידי בחינת בתייה בת פרעה, "ונתתה מהודך עליו למען ישמעו כל עדת בני ישראל". גאלת סיסרא על ידי ברכ ודבורה כמו שכתוב: "וַתִּשָּׂר דְּבוּרָה וּבָרַךְ בֶּן אֲבִינֵעַם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר, שָׁמְעוּ מַלְכִּים הָאֲזִינוּ רִזְנִים אֲנֹכִי לַיהוָה אֲנֹכִי אֲשִׁירָה אֲזַמֵּר לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל" וכן גאלת יון הכל היה בתיקון הוד. ולעתיד לבוא יהיה שיר חדש מצד הנצח, בסוד "וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם" ואז יהיה שיר מצד הדוקרא, בסוד "שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל הארץ".

שרים אחרי הנסים

רבי נפתלי רופשיצער שואל: (ורע קדש, שביעי של פסח) מילא דבורה שרה את השירה הזאת, בסדר, היא אשה. אבל למה אצל משה רבינו לא כתוב "יִשִּׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה" מדוע זה נקרא שירה? מסביר רבי נפתלי רופשיצער: כי אנתנו שרים אחרי הנסים. קדם אנתנו נמצאים בצרה, היינו בשעבוד מצרים, ואחרי זה מצרים רדפו אחרינו, ורק אחרי הגאלה המושלמת, אחרי קריעת ים סוף, שרנו שירה. מתי זה נקרא איש? שנתחיל לשיר לפני הצרה, לא לחכות שתהיה צרה ואחרי זה נשתחרר מהצרה, ואז כבר חייבים להודות ולהביא קרבן תודה.

לשיר ולהודות מתוך הקשיים

אלא תמיד נתחיל לשיר, תמיד נשיר לה, תמיד נכיר את גדלת ה'. הרי תמיד אנתנו נושמים ואף אחד לא שם לב לזה. אנשים בטוחים שה' חייב להם, חייב לתת להם, לא. הכל בחנם, הכל מתנת חנם, ה' לא חייב לך כלום, גם לא אור לנשימה, כמו שאמר דוד המלך: "כל הנשמה תהלל יה הללויה" על כל נשימה צריכים לשיר, על כל נשימה צריכים להגיד תודה, כל מה שאתה מקבל זה לא מובן מאליו, אתה נושם? תתחיל לשיר, תתחיל כבר להודות.

שירה ללא תלונות

אומר השופט אמת (בשלה תרנ"ב) "אִזְּ יִשִּׁיר מֹשֶׁה" לא כתוב שר משה, אלא שיר, מלשון עתיד, מכאן לתחיית המתים מן התורה. מה הקשר לתחיית המתים? שיר הוא גם שיר, גם שר, אלא התרוץ הוא: שכוז שירה של תודה והודאה, תהיה רק בתחיית המתים, כוז שירה שמשה שר עם כל עם ישראל, כלם מלה במלה, אף אחד לא מתבכין, כלם כאחד מתחילים להגיד תודה והודאה, זה יהיה בגאלה, לכן כתוב שיר, מלשון עתיד, שעטפה את כלם רוח הקדש, כלם שרו אותם המלים, ששים רבוא יהודים שרים את אותו השיר.

אף אחד לא למד אותם לשיר, כלם פתחו באותה שניה באותן המלים, באותן האותיות, בכאלה מלים, בכאלה השגות אלקות, ולכן ראית שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל בן בוזי, כי כלם הגיעו להשגה זו, גם העבדים והשפחות הבינו שכל הקיום שלי זה רק משירה והודיה והלל לה, אין לי על מה להתלונן, הכל טוב לי, ה' הוא הכי טוב, הוא הכי רחמן, רחמן אין סופי. עד שעם ישראל זכו

להגיד "זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארמנהו" כוז שירה תהיה רק בתחיית המתים, אם יש כוז שירה באותה שניה תהיה תחיית המתים ונזכה לגאלה השלמה.

ממשיכים רפואות

לכן כל מה שאדם שר את שירת הים בתפלה בהתלהבות ודאי הוא ממשיך את כל הרפואות ואת תחיית המתים, כי הוא מלמד את עצמו להודות לבווא. לכן כשאדם קם בבקר הוא אומר מיד לפני הכל: 'מודה אני, קדם כל תודה, ואחר כך שהתפלה מתחילה גם כן בהודאה: "הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו" וכל פסוקי דזמרה עד 'הבוחר בשירי זמרה' הכל רק תודה והודאה, צריך להתבונן במלים. לכן אנתנו מנגנים הכל מלה במלה, שכל אחד יתבונן במלים ויכון להודות לה'.

וגם כשאנו מסימים את התפלה זה הכל בהודאה: 'עלינו לשבח' צריך להגיד את זה

שו"ת לשולחן שבת

טיפול מציל חיים

"כל המחלה אשר שמתי במצרים" (שמות בשלח, ט"ו, כ"ז)

שאלה: ישנם חולים שבזמן התקף לב מפתחים הפרעת קצב קשה בשם 'פרפור חדרים'. הפרעה זו גורמת למוות מייד ל"ע, וניתן להחזיר את החולה לחיים רק על ידי מכת חשמל מיוחדת. אולם, היות ועובר זמן עד שהעזרה המקצועית מגיעה, ובזמן הזה, נגרם נזק בלתי הפיך למוח, רוב החולים האלו היו מתים.

תשובה: הרופא המנתק את

הדפברילטור נחשב למסייע לשפיכות דמים, משום שכונת החולה היא, שבבוא העת כשיהיה לו התקפת לב, ימות ולא יחיה. והנה לא מביעא באותו חולה שנמאס לו מהחיים,

שאסור לסייע לו למות, כי הקב"ה ציוה בתורתו הקדושה "וחי בהם", והוא עושה נגד רצון הבורא,

לגלות את הפרעת קצב הלב בזמן אמת, ולטפל בה מיידית. מכשיר זה נקרא "דפברילטור". אחד מהחולים הזקנים

אלא אפילו אותם חולים שאינם רוצים להמשיך לחיות משום שסובלים מכאבים, אין רשות לנתק אותם ממכשיר ההחייאה, והוא הדין שאסור לנתק אותם ממכשיר הדפברילטור.

אילו החולה היה מתנגד מראש להתקנת המכשיר, בגלל יסוריו הקשים, לא כופים אותו להתקינו, כי מאחר וייסוריו קשים, אין הוא חייב להתקין מכשיר שיחיה אותו, ויארין את ייסוריו, ומותר לו להימנע מלהתקין את המכשיר ב"שב ואל תעשה". אבל לאחר שהמכשיר כבר הותקן, אסור לנו לכבות את המכשיר. כי הכיבוי הוא מעשה בידיים של איבוד חיים.

שהשתלתי בגופו את המכשיר, פנה אלי וביקש: "אני מעוניין שתופסק פעולת המכשיר המושתל בגופי. אני דורש שתסגור אותו". שוחחתי ארוכות עם האיש, והתברר כי פשוט 'נמאס לו מהחיים', (משום שסובל מכל מיני חוליים, משעמום וכו').

שאלתי אפוא היא, איך עלי להתירם לבקשה שכזו? מהי דעת התורה בנוגע לסגירת המכשיר לפי בקשת החולה?

אני מבקש לציין, שבזמן סגירת המכשיר, לא קורה כלום לחולה. ההשפעה תהיה אם, ורק אם, יקרה מקרה של פרפור חדרים, שאז ורק אז, המכשיר לא יופעל ולא יציל את החולה. בזמן פעולת הסגירה (ושנעשה

סיפור דפרשה

ברכת השבת

"ה' ילחם לכם ואתם תחרישון" (שמות בשלח, י"ד, י"ד)

מובא סיפור על הברון רוטשילד, הצדיק ר' שמעון בנימין וולף רוטשילד ז"ל, שמלבד מעשי החסד והצדקה שהיה עושה בלי סוף, גם היה ירא שמים.

הברון רוטשילד הקים מפעל גדול לייצור כבלי ברזל, שהיו מוצר חיוני באותם ימים, שנדרש כדי להפעיל את הרכבות, הטלגרף, וכל אותן המצאות טכנולוגיות חדשות, בעבור מדינות אירופה המפותחות - אוסטריה, רוסיה, גרמניה ואחרות. כשהגיעה שעת שיווק התוצרת, נתגלע סכסוך עמוק בין ממשלותיהן של המדינות ההן לבין מפעלו של הברון. הללו דרשו לקבל את הסחורה במחיר נמוך בהרבה מהמוצע, אולם האחרון מיאן לספק אותה משיקולים כלכליים.

בסופו של דבר פנו הממשלות והקימו מופעלים כאלה בעצמו, והברון נותר עם כמויות עצומות של כבלי ברזל המונחים במחסניו כאבן שאין לה הופכין, וכל ההשקעה האדירה בהקמת המפעל ובייצור החומר ירדה לטמיון. עם הזמן החלו הכבלים להעלות חלודה, וזו איימה לכלותם כליל מעל פני האדמה.

והנה, בליל שבת אחד, שלחה הממשלה הרוסית מברק לברון, ובו נאמר כי הם רוצים לרכוש את כל כבלי הברזל, באותו מחיר אשר דרש הברון מלכתחילה. ואולם באותה שעה היסב הברון לסעודת ליל שבת, ולא ידע כלל שהגיע המברק.

לאחר שפקידי הממשלה לא קיבלו תשובה, הסיקו שהוא דורש מחיר גבוה יותר, ומיהרו לשגר מברק נוסף ובו נקבו בסכום גבוה יותר, ומשלא קיבלו תשובה גם עליו, שיגרו מברק שלישי ובו העלו שוב את הסכום שהם נכונים לשלם תמורת הסחורה.

ואכן רק לאחר השבת נודע לברון כל אשר התרחש, והוא מכר את כל הסחורה שעמדה שנים ללא תוחלת במחסנים, במחיר כפול ומכופל מהמחיר שהעלה על דעתו בשעת הייצור.

וראו אז בחוש שרק בזכות שמירת השבת, כאשר לא ידע כלל שהגיעו כל המברקים, הרוויח בכפל כפליים, ואילו היה מקבל את המברק הראשון, והיה מחפש קולות והיתרים שונים ומשונים, היה מפסיד את הרווח העצום שהגיע לאחר שני המברקים הנוספים. לקראת שבת לכו ונלכה, כי היא מקור הברכה.

בעקבות אותו אירוע, התחזקו רבים ששמעו את הסיפור. מתוך אמונה בשמירת השבת.

חנוך לנער

הרה"ג פנחס ברייער שליט"א מחבר ספר 'לגדל' על חינוך ילדים

חינוך עם כוונה

כל התנהלותנו ולראות האם אנחנו באמת נהנים? האם אנחנו מחוברים לעצמינו? וממציים את יכולתנו? האם אנו קשובים לקול הפנימי הזועק בתוכנו או אנו מתעלמים ומעדיפים לחיות כבת יענה הטומנת ראשה בחול. זה לא אומר שצריך לחפש צרות... אבל כן מתבקש לבדוק ולחשוב מסלול מחדש במצבים או בתחומים בהם אנו מרגישים עייפים ומותשים.

כשאדם עושה מה שמתאים לו ובצורה שמתאימה לו, גם אם זה קשה ומעייף, הוא חי ונהנה. עלינו למצוא את התחום והדרך שנועשה את תפקידנו מתוך חיבור ואמונה.

היה יותר קל לנוע בדוגמאות לקרב את הדברים לשכל, אך לתועלת העניין נשאיר את הדברים פתוחים בבחינת אור בלי כלי, כדי להשאיר מקום לחשיבה העצמית של כל אחד ואחד!

ישנם התנהגויות והרגלים בבית שנוצרו מכורח מציאות זמנית ובמשך הזמן השתדרשו רק מחוסר מודעות וחוסר מוטיבציה לבדוק את הדברים שוב. צריך לאזור אומץ ולבצע שינויים.

במקרים רבים, גם אם זה נראה נוצץ זה לא באמת זהב, לפעמים הכול רק 'מצופה', רק 'כאילו' ורק כשמקלפים רואים שבפנים הכול ריק וחוסר חיים. יושב אדם כל ימיו ליד קבר פתוח ושוכח מיום המיתה, מצוי אדם תמיד בבית הרב מבלי לדעת להלכה מה טיבה, מרבה אדם לשהות במקוה טהרה לדאוג לטהרת הבריות והוא עצמו אינו יודע טהרה מהי... ניקח זאת לענייננו.

לא תמיד אם העיסוק בתחום מסוים פירושו שהאדם באמת מחובר למה שהוא עושה. אפשר להיות שקוע בעניין, להתנהל בצורה מסוימת וכלל לא להיות בעניינים. לכן עלינו לבדוק מדי פעם את

בתורה כתוב, "ותעל הצפרדע", דרשו חז"ל שעתה צפרדע אחת יחידה גדולה והמצרים הכו והכו ויצאו נחלים של צפרדעים. במלאכת החינוך לפעמים אנו נוהגים במדיניות זו, חוזרים על אותו דפוס פעולה למרות שאנו רואים את הנזק, במקום לעצור ולהתבונן: אולי יש עוד דרך, אולי כדאי לשנות משהו? נתחיל עם נקודה חשובה וידועה:

ישנם הרבה אנשים התקועים בכל מיני משבצות והתנהגויות רק בגלל שכך הם התחילו את החיים. למשל, אדם החל לעבוד במקום מסוים לא בגלל שהוא נמשך למקצוע, גם לא בגלל שהוא רוצה להגשים כאן חלום חיים, אלא פשוט כי זו הייתה הצעת עבודה הראשונה שקיבל ומאז הוא גורר את החיים, עוסק בתחום שאינו מחובר אליו, לא מרגיש מיצוי עצמי, אין לו סיפוק. הוא לא מבצע שינוי משום שהוא מפחד מהעתיד הלא נודע.

סיפורי ישועות

מוקד הישועות שעל ידי המוסדות הקדושים

לפני שנה, בתאריך כ"ט בטבת, תרמנו למוסדות למשך שנה, לזכות בגנו היקר, שימצא את זיווגו במהרה.
ואכן, ברוך ה' במהלך השנה הוא התארס, ועכשיו בחודש שבט אנו חוגגים את שמחת החתונה.
המעניין הוא, שהחיוב נקבע לתאריך העשרים לחודש, וזה יוצא בדיוק בעיצומם של ימי השבע הברכות.
לאור כל זה, אנחנו רוצים להמשיך ולהגביר את התרומה לשנה נוספת, הפעם לזכות בתנו היקרה, שמצפה גם היא לזיווג הגון. אנחנו מקווים שבזכות המעשה הזה, גם היא תזכה למצוא את הזיווג המתאים לה במהרה. (בעילום שם)

'פדיון נפש המסוגל לכל הישועות ברוחניות וגשמיות'
זקוק לישועה? זיווג? פרנסה? הצלחה? זרע של קיימא? רפואה?
חייג: 037.148.148 **שלוחה 2**

יומא דהילולא

הרה"ג רבי יצחק בהג"ר יעקב אביחצירא זצ"ל בעל אעופה אשכונה | י"ד שבט תרע"ב

נולד במרוקו ונקרא על שם הארץ. התגורר ופעל בעיר הולדתו, בה למד את תורת הגולה והנסתר בשיבת אביו ועם חכמי משפחתו. לאחר מספר שנות לימוד בשיבה, החל להסתגר בחדרו וללמוד בפרישות. כבר בגיל 16 כתב הקדמה לספרי אביו, ובגיל 23 החל ללמד תלמידים ולכתוב את ספריו. נשלח מספר פעמים לגייס כספים עבור הישיבה. בזמן לא ידוע נסע לארץ ישראל ושהה בה תקופה מסוימת, ובסופה חזר למרוקו, הוא נודע כצדיק וקדוש וכבעל רוח הקודש. בחורף ה'תרע"ב יצא למסע התרומות נוסף לישיבה. במהלך המסע, ביום שישי י"ד בשבט, נורה למוות בידי שודדים סמוך לעיר תולאל. נקבר בתולאל באותו יום, סמוך לכניסת השבת. רבי יצחק כתב פיוטים רבים, המפורסם שבהם הוא אעופה אשכונה, הנחשב לאחד השירים המוכרים יותר בתרבות יהדות מרוקו. פיוט נוסף המושך בפי יהודי מרוקו הוא 'יונתי תמתי יקרה מפנינים'.

מהנעשה והנשמע

במוסדותינו דגל בנשיאת מדינת הרב שליט"א

כי האדם עץ השדה

כנס התאחדות האברכים - ט"ו בשבט

לקראת ראש השנה לאילנות חג 'ט"ו בשבט' הבא עלינו לטובה, נכרת תכונה ועשיה רבה ב'התאחדות האברכים' שע"י מוסדות ברסלב שובו בנים נחמת ציון לקיום הכנס המרכזי לכלל בני החבורות, כפי שהוכרז במהלך הכנס הקודם שהתקיים בערב חנוכה.
כהפקת לקחים מהכנס הקודם, ולאור ההיענות הרבה מצד האברכים והתרבות אנ"ש המאוגדים בחבורות, מתוכנן הכנס הנוכחי להתקיים בפורמט גדול ומרווח יותר, לשם כך הוזמנו אולמי 'סוכת דוד - תמיר' המרווחים, כך נוכל לתת מקום של כבוד לכלל אנ"ש בני החבורות ומשתתפי הכנס המרומם. עם השלמת ההכנות לכנס רב הרושם, ניתן כבר לומר כי במהלך הכנס תוקרן תכנית מרתקת ומחזקת בסימן 'אילן אילן במה אברכך', תכנית שתעצים את תחושת השייכות ותיתן כלים מבורכים לקשר אב ובן, לצד ההשתדלות המרובה בהנחלת הערכים הקדושים של קהילתנו לדורות הבאים, בשמחה ובחדווה.
הכנס יתקיים בעז"ה סביב שולחנות ערוכים ותוגש בו סעודה עשירה ומכבדת לכבוד היום הגדול, כמו כן יחולקו למשתתפים ערכות ססגוניות עם מגוון פירות חיים ומיובשים כמנהג היום.

כוננו נדהיה שם

הסעות למעמד כנס ההתאחדות יצאו מהתחנה ברחוב שבטי ישראל

מהשעה 3:45 עד 4:15
כל רבע שעה
הסעות גם בחוזה להפילת ערבי
עם מדינת הרב שליט"א

לחידודא

החידוש השבועי

על איזה עצה כותב מוהר"ג שזוהו בדוק ומנוסה אלפים פעמים על איזה יום?

הפתרון לחידה הקודמת:

מה ידוע לנו מהנהגות רבינו הק' ביום השבת?
- רבינו היה עולה לתורה תמיד בפרשת רביעי שהוא כנגד מידת נצח. לא לאכול בצלים חיים כלל אפילו בשבת. לא היה אוטר תורה בשבת.

פתגמים קדישין

כשמרחימים מים, לוקח זמן עד שהם
הופכים לצלולים - כך לוקח זמן לאדם
להחזק. אבל צריך להיות על האש.
(עפ"י שיחות הר"ן ע"ט)

חזק טוב

להר"ר נתן דנין ה"ו לאירוסין
הבת עם הבה"ח נתן אריב נ"ו
להר"ר יחזקאל גליק ה"ו לאירוסין
בנו הבה"ח שמואל איזיק נ"ו עם
בת הר"ר יוסף שור ה"ו

חזק טוב

להר"ר נחמן יעקב יצחקי
ה"ו
להיכנס בנו
הבה"ח נתן נ"ו
לעול תורה ומצוות

חזק טוב

להר"ר נפתלי ברוך נתן בונסון
ה"ו
חתן הר"ר יוסף שור ה"ו
להולדת הבת
להר"ר נחמן פינטו ה"ו
להולדת הבת

חזק טוב

להר"ר הלל רבינוביץ ה"ו
להולדת הבן
להר"ר נחמן גלעד ה"ו
חתן הר"ר אברהם חלבי ה"ו
להולדת הבת

חזק טוב

להר"ר יוסף מוס ה"ו
להולדת הבן
להר"ר אהרן ברוך נתן הלל
ה"ו
חתן הר"ר יוסף דווק ה"ו
להולדת הבן

מצאנו טובא וגדיא יהא
להר"ר נחמן ברה"ח נתן
חנניה שליט"א
מנהל מוסדותינו הק'
חתן הר"ר אריה קופרמן ה"ו
להולדת הבן / הנכד
יה"ר שתזכו לדורות ישרים
מבורכים ורוב נחת
דקדושה לאורך ימים
ושנים וכל טוב סלה
בזכות רביה'ק אמן

מוסדות ברסלב נחמת ציון

פעילויות עזרה וחסד בקהילה	חברת מתמידים לילדים	סמינר נתיבות בית יעקב	בית ספר בית יעקב	גני בנות וגני שפה נחמת ציון	התאחדות האברכים	כולל אברכים צעירים שערי הוראה	כולל ברסלב להוראה ודיינות	כולל אברכים העתיקה	ישיבת מתחברים בעבודת השם	ישיבה לנוער צמחה נפשי	ישיבה גדולה חכמה ודעת	ישיבה לצעירים חכמה ודעת	תלמוד תורה וגני בנים נחמת ציון
---------------------------------	---------------------------	-----------------------------	---------------------	-----------------------------------	--------------------	-------------------------------------	---------------------------------	-----------------------	--------------------------------	--------------------------	--------------------------	-------------------------------	--------------------------------------

דזמנרת כבוד

אל כבוד מעלת האבדך וחשוב דיי"ץ

בעשטע בני עדה צאן מקושרים לזיכע דען, ומרעט דאס שליס"א דעם
מחבר'ים להחיותכם בצוהא דאס לקחת חלק ולהשתתף בבגס דאס
לקחת ש"ץ בשבט דבעל"ש ובספן דיוקן חבורת האבדכים במקוילע
דקדושה שעתהקיים א"י, ברת פאר דאס בשדך חסד

ביום ראשון י"א שבט בשעה 4:00

סוכות דוד

בארץ ישראל
דוד מלך ישראל
דוד מלך ישראל

דשדפתכם נחוצה וחיונית
דחברים להמשך דפעילות דמבורת

מאצאם אבא
דמגלת דזמנרת דאבדכם

דוד אדוות, דוד דחבורת, דוד דחבורת, דוד דחבורת, דוד דחבורת

דמשא דמאכז

במסע דוד
שער מודע
להאזנות דאבדכם שימסר
מדיע דאס שליס"א

דדעאה מרתקת

בשלב דאס
ע"י דמאצא דמאכז
דאס ישראל מלחמה דיי"ץ

סיפור אישי

בליי שדך חסד
ע"י בעל דמאכז
דאס ישראל קפול דיי"ץ

שי מודע

במסע דאס
מגנה מודע דאבדך ש"ץ בשבט
לאבדך דחבורת

סעודה כיד דמאכז

אבדך מעדיס
סעודה בשדך
לכל דאבדכם

